

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313233344
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2313233344.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudcov: JUDr. Peter Duman a Mgr. Matúš Staríček, v právnej veci žalobcu: Mestský bytový podnik Sereď, spol. s r. o., so sídlom Mlynárska 4677/39, Sereď, IČO: 34 138 561, zastúpeného splnomocnencom: Advokátska kancelária Valach, Kišac, s. r. o., so sídlom Gogoľova 18, Bratislava, IČO: 36 663 051, proti žalovanému: Domová správa, s. r. o., so sídlom Tehelná 3/A, Trnava, IČO: 36 248 461, zastúpenému splnomocnencom: Palkovič advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Kapitulská 20, Trnava, IČO: 47 255 609, o zaplatenie 9.653,56 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 30C/108/2014-895 zo dňa 28. júna 2022, t a k t o

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Rozhodnutie súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 8 ods. 1, 2, 3 a 5, § 8a ods. 2, 3 zák. č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „ZVB“), ust. § 489 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ust. § 59 ods. 4, § 476 ods. 1, § 477 ods. 1, § 487 ods. 1 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“).

3. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázané, že žalobca vykonával na základe zmluvy o výkone správy, správu bytového domu súp. č. XXXX postaveného na parcelách č. 254, 255, 256, 257, 258, nachádzajúceho sa na ul. A. B. C., zapísaného na LV č. XXXX pre obec a kat. úz. D. (ďalej len „bytový dom XXXX“). Rozhodnutím prijatým dňa 21.03.2013 na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome XXXX mu bola zmluva o výkone správy vypovedaná s tým, že dohodou zo dňa 21.05.2013 došlo k schváleniu výpovednej doby zmluvy o výkone správy bytového domu XXXX, ktorá uplynula dňa 31.05.2013 a od 01.06.2013 správu bytového domu XXXX vykonávala spoločnosť Domová správa Trnava, s.r.o., IČO: 44 519 311, ktorá následne zanikla zlúčením s obchodnou spoločnosťou Domová správa, s.r.o., so sídlom Tehelná 3/A, Trnava, IČO: 36 248 461 (žalovaný). Žalobca zmluvou o predaji časti podniku zo dňa 01.01.2014 previedol s účinnosťou od 01.01.2014 časť podniku súvisiacu s výkonom správy bytových domov na obchodnú spoločnosť Naša domová správa, s.r.o., so sídlom Legionárska 1127, Sereď, IČO: 47 582 031, t. j. ku dňu 01.01.2014 žalobca prestal vykonávať činnosť správcu bytových domov. Z čl. I bod 1 Zmluvy o predaji časti podniku vyplýva, že predmetom zmluvy je prevod vlastníckeho práva k huteľným veciam, finančným prostriedkom, iným právam a iným majetkovým hodnotám, ktoré ku dňu podpisu tejto zmluvy slúžia

prevádzkovaní časti podniku. Podľa čl. I bod 6 Zmluvy o predaji časti podniku účastníci berú na vedomie, že spolu s vlastníckym právom k časti majetku podniku prechádzajú na kupujúceho práva a povinnosti súvisiace s predávanou časťou podniku vrátane nesplatených i ku dňu podpisu zmluvy neznámych práv a záväzkov. Súd poukázal na to, že žalobca svoj nárok uplatnený žalobou skutkovo vymedzil tak, že ide o bezdôvodné obohatenie žalovaného (pôvodne žalovaných vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu XXXX) získané na úkor žalobcu tým, že žalobca po ukončení správy bytového domu XXXX vykonal vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv, úhrad za plnenia k 31.05.2013, avšak chybou zamestnanca žalobcu previedol na nový účet pôvodne žalovaných vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu XXXX, zriadený novým správcom (právnym predchodcom žalovaného) sumu 26.694,70 eura, hoci mal zaslať len finančné prostriedky v sume 16.356,64 eura. Vzhľadom na skutočnosť, že v období od 01.01.2013 do 31.05.2013 vznikol pri úhradách za elektrickú energiu preplatok 223,64 eura, nedoplatok na úhradách za dažďovú vodu 89,30 eura a boli prijaté ďalšie zálohové platby v sume 550,16 eura, predstavuje bezdôvodné obohatenie sumu 9.653,56 eura. Dôvodil, že zaplatenia žalovanej istiny sa domáha titulom vydania majetkového prospechu nadobudnutého bez právneho dôvodu, o ktorý sa vlastníci bytov a nebytových priestorov na jeho úkor bezdôvodne obohatili na tom skutkovom základe, že žalobca omylom previedol na účet žalovaného vlastné finančné prostriedky.

4. Súd prvej inštancie sa vzhľadom na námietku vznesenú žalovaným zaoberal aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu, domáhať sa zaplatenia predmetnej peňažnej pohľadávky od žalovaného. Poukázal na ust. § 477 OBZ, podľa ktorého účinnosťou zmluvy o predaji podniku prechádzajú na kupujúceho všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje, a to bez ohľadu na ich obsah, rozsah, vlastnosti či právny dôvod ich vzniku (napr. zo zmluvy, zo zákona, z bezdôvodného obohatenia, z protiprávneho úkonu a pod.) a uviedol, že v týchto vzťahoch kupujúci na základe zmluvy o predaji podniku zo zákona vstupuje do postavenia, ktoré mal predávajúci, a to bez potreby ďalších písomných dohôd alebo realizačných aktov. Nevyžaduje sa ani to, aby záväzky súvisiace s predávaným podnikom, ktoré prechádzajú z predávajúceho na kupujúceho, boli v zmluve identifikované a na kupujúceho prechádzajú aj práva a záväzky, o ktorých ani len netušil, vrátane tých, o ktorých existencii nevedel ani predávajúci. V zmysle § 476 ods. 1 OBZ na kupujúceho prechádzajú len tie práva a záväzky, ktoré súvisia s predávaným podnikom, pričom ide len práva a záväzky súkromnoprávnej povahy, teda tie, ktoré vznikli na základe noriem súkromného práva (napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce a pod.), nie však práva a záväzky, ktoré vznikli na základe noriem verejného práva. Podľa názoru súdu veci, práva a iné majetkové hodnoty slúžiace na prevádzkovanie podniku a s podnikom súvisiace záväzky, nie je potrebné v zmluve o predaji podniku individualizovať, pretože podľa ust. § 477 ods. 1 OBZ prechádzajú na kupujúceho všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že pohľadávka súkromnoprávnej povahy, ktorú si žalobca uplatňuje v tomto spore, vznikla pred uzatvorením zmluvy o predaji časti podniku, teda bola súčasťou majetku podniku žalobcu, ktorý uvedenou zmluvou prešiel na jeho právneho nástupcu, tzn. žalobca stratil uplatnený nárok, preto nemá v tomto spore aktívnu vecnú legitimitáciu na uplatňovanie predmetného nároku, z ktorého dôvodu súd žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitimitácie. Nezaoberal sa už preto otázkou výšky prípadného bezdôvodného obohatenia.

5. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a v spore v celom rozsahu úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zastúpenia, v celom jeho rozsahu odvolanie, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, teda že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, resp. aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie a žalobcovi prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Žalobca dôvodil, že súd žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu, keď dospel k záveru, že žalovaná pohľadávka v tomto konaní je pohľadávkou, ktorá slúži prevádzkovaní podniku iba na základe tej skutočnosti, že táto vznikla pred uzatvorením zmluvy o predaji časti podniku a bola súčasťou majetku podniku (ktorý uvedenou zmluvou prešiel na jeho právneho nástupcu, pozn. odvolacieho súdu). Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/28/2020 zo dňa

24.09.2020, podľa ktorého: „K prechodu práv a záväzkov tak dochádza ex lege, aj keby tieto práva a záväzky (povinnosti) neboli v zmluve identifikované, ak sa týkajú odpredávaného podniku alebo jeho časti. Zákonné určenie rozsahu práv a záväzkov dikciou „na ktoré sa predaj vzťahuje“, bude určujúcim najmä pri predaji časti podniku, ale aj pri predaji celého podniku, pričom predmetom predaja nebudú také práva a povinnosti, ktoré nesúvisia s odpredávaným podnikom (rovnako Patakyová, M. a kol. Obchodný zákonník. Komentár. 5. vydanie. Bratislava. C. H. Beck, 2016, str. 723). Otázka, či určitá vec/právo/povinnosť súvisí či nesúvisí s odpredávaným podnikom, je otázkou zisťovania skutkového stavu.“ Predaj podniku sa teda netýka takých záväzkov a práv, ktoré nesúvisia s odpredávaným podnikom a/alebo jeho časti. Ustálenie tohto súvisu je teda kľúčovým pre zodpovedanie otázky, či daná pohľadávka zmluvou o predaji časti podniku prešla alebo neprešla na právneho nástupcu predávajúceho.

8. Žalobca bol toho názoru, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu, že žalovaná pohľadávka je pohľadávkou, ktorá súvisí s prevádzkovaním podniku a že zmluvou o predaji časti podniku prešla na právneho nástupcu žalobcu. Mal za to, že súd rezignoval na svoju povinnosť skúmať povahu žalovanej pohľadávky a jej súvisu s prevádzanou časťou podniku, pretože súd uviedol len toľko, že ide o pohľadávkou, ktorá vznikla pred uzatvorením zmluvy o predaji časti podniku, ide o pohľadávkou, ktorá prešla na právneho nástupcu žalobcu, ktorý záver podľa žalobcu nie je správny. Žalobca sa v tomto konaní domáha zaplatenia žalovanej istiny titulom vydania majetkového prospechu nadobudnutého bez právneho dôvodu, o ktorý sa vlastníci bytov a nebytových priestorov na úkor žalobcu bezdôvodne obohatili, a to na tom skutkovom základe, že pracovníčka žalobcu omylom previedla vlastné peňažné prostriedky žalobcu na cudzí účet, a teda jeho nárok (a aj jeho aktívna vecná legitímácia) je založený na ust. § 451 a nasl. OZ a nepredstavuje pohľadávkou, ktorá by slúžila prevádzkovaniu podniku, ktorá sa prevádza zmluvou o predaji časti podniku. Pohľadávka žalobcu nevznikla v súvislosti s prevádzkovaním podniku žalobcu a/alebo z jeho podnikateľskej činnosti a medzi bezdôvodným obohatením (ktoré žalovaný ani nepopiera) a prevádzkovaním podniku žalobcu nie je žiaden súvis, čo vo svojom rozsudku nekonštatuje ani súd prvej inštancie. Skutočnosť, že žalobca s účinnosťou ku dňu 01.01.2014 previedol časť podniku na spol. Naša domová správa, s.r.o. preto žiadnym spôsobom nezakladá nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia žiadnym spôsobom nesúvisí s prevádzkovaním podniku. Súd ani žiadnym spôsobom neuvádza na základe čoho dospel k záveru, že žalovaná pohľadávka je pohľadávkou, ktorá súvisí s prevádzkovaním podniku. Bez toho, aby sa súd zaoberal povahou žalovanej pohľadávky, iba stroho v bode 43. odôvodnenia uvádza, že ide o pohľadávkou, ktorá bola súčasťou majetku podniku, pričom však žiadnym spôsobom neuvádza na základe čoho dospel k uvedenému záveru, resp. žiadnym relevantným spôsobom nevyvrátil tvrdenie žalobcu, že v posudzovanom prípade nejde o pohľadávkou, ktorá by súvisela s odpredávaným podnikom. Súd teda nedal spoľahlivú odpoveď na podstatnú otázku v tomto konaní a svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil, ktorá skutočnosť robí rozsudok aj nepreskúmateľným.

9. Rozsudok súdu prvej inštancie tiež podľa žalobcu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v tomto konaní zakladá práve ust. § 456 OZ, ktoré jednoznačne stanovuje, že predmet bezdôvodného obohatenia (žalovaná istina) sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal (žalobcovi). Nakoľko Obchodný zákonník osobitne neupravuje inštitút bezdôvodného obohatenia, tento obsahuje výlučne Občiansky zákonník, nie je možné v tomto prípade použiť princíp Lex specialis derogat legi generali, a preto ani vylúčiť aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na základe osobitného (špeciálneho) zákona, tak ako to urobil súd prvej inštancie. Ak by ust. Obchodného zákonníka vylučovali aktívnu vecnú legitímáciu založenú ust. Občianskeho zákonníka, tak takýto stav by bol právne neudržateľný. Súd uviedol, že veci, práva a iné majetkové hodnoty slúžiace na prevádzkovanie podniku a s podnikom súvisiace záväzky, nie je potrebné v zmluve o predaji podniku individualizovať, pretože podľa ust. § 477 ods. 1 Obchodného zákonníka prechádzajú na kupujúceho všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje; pričom následne vyvodil záver, že pohľadávka, ktorá vznikla pred uzatvorením zmluvy o predaji podniku je pohľadávkou, ktorá prechádza na právneho nástupcu predávajúceho. Takéto závery súdu vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci a vzájomne si odporujú. Súd na jednu stranu tvrdí, že zmluvou o predaji podniku prechádzajú na kupujúceho všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje (t.j. tie, ktoré súvisia s prevádzaným podnikom alebo jeho časťou), pričom následne vyvodzuje záver, že zmluvou o predaji podniku prechádzajú na kupujúceho všetky práva a záväzky, ktoré vznikli pred uzatvorením zmluvy o predaji podniku, ktorá skutočnosť tiež robí rozsudok nepreskúmateľným.

10. Súd zároveň pochybil keď neskúmal právo žalobcu vymáhať predmetnú pohľadávku. Žalobca uviedol, že spol. Naša domová správa, s.r.o., ktorej väčšinovým spoločníkom je práve žalobca, mala vedomosť o vymáhaní pohľadávky žalobcom voči žalovanému a s týmto vymáhaním aj súhlasila a bola žalobcovi počas konania nápomocná. Uvedené vo svojom výsluchu nepoprel ani konateľ spol. Naša domová správa, s.r.o. E. A. A.. Podľa § 477 ods. 2 OBZ platí, že prechod pohľadávok sa inak spravuje ustanoveniami o postúpení pohľadávok. Podľa ust. § 530 ods. 1 OZ platí, že na žiadosť postupníka môže postupca vymáhať postúpený nárok sám vo svojom mene na účet postupníka. Ak postúpenie pohľadávky sa oznámilo alebo preukázalo dlžníkovi (§ 526), môže postupca pohľadávku vymáhať iba v prípade, že ju nevymáha postupník a postupca preukáže dlžníkovi súhlas postupníka s týmto vymáhaním. Postupca v zmysle ust. § 530 ods. 1 OZ môže byť žalobcom, aktívne vecne legitimovaným v súdnom konaní, aj keď mu už neprislúcha hmotnoprávny nárok a samotný dlžník sa ani nemusí dozvedieť, že v prípade neúspechu v spore bude platiť svoj dlh na účet inej osoby, než je postupca. Ustanovenie § 526 ods. 1 OZ, na ktoré odkazuje ust. § 530 ods. 1 OZ, síce normuje povinnosť postupcu oznámiť dlžníkovi postúpenie pohľadávky, avšak zároveň s nesplnením tejto povinnosti nespája také následky, ktoré by postupcovi zabráňovali vo vymáhaní pohľadávky vo vlastnom mene a na účet postupníka. Občiansky zákonník nestanovuje povinnosť disponovať písomnou žiadosťou a/ alebo súhlasom postupníka s vymáhaním pohľadávky v mene postupcu a na účet postupníka. Postačí, ak postupcovi bol udelený súhlas aj inak ako v písomnej podobe. Súd preto pochybil keď žalobu formalisticky zamietol iba z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu bez toho, aby skúmal a vysporiadal sa s otázkou či postupník spol. Naša domová správa, s.r.o. požiadal žalobcu o vymáhanie žalovanej pohľadávky, resp. či žalobca disponoval súhlasom s vymáhaním pohľadávky.

11. Žalovaný samostatný odvolací návrh nepodal. K doručenému odvolaniu žalobcu podal písomné vyjadrenie v ktorom uviedol, že odvolanie považuje za nedôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, vychádza zo správne zisteného skutkového stavu veci a správneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že súd nezamietol žalobu iba z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, ale predovšetkým z tohto dôvodu, pričom považoval za nadbytočné zaoberať sa otázkou výšky prípadného bezdôvodného obohatenia. Z priebehu celého konania je zrejmé, že žalovaný produkoval výrazne rozsiahlejšiu obranu, ako len namietanie aktívnej vecnej legitimácie žalobcu z dôvodu predaja časti podniku. Táto ďalšia obrana taktiež úplne spochybnila dôvodnosť podanej žaloby. Pokiaľ ide o skutkový záver súdu, že posudzovaná pohľadávka súvisí s časťou podniku, ktorú žalobca previedol, súd v ods. 34. a 38. odôvodnenia rozsudku konštatuje, že: a/ bolo zistené a medzi stranami nesporné, že žalobca zmluvou o predaji časti podniku zo dňa 01.01.2014 previedol s účinnosťou od 01.01.2014 časť podniku súvisiacu s výkonom správy bytových domov na obchodnú spoločnosť Naša domová správa, s.r.o., t.j. ku dňu 01.01.2014 prestal vykonávať činnosť správcu bytových domov (ods. 34 odôvodnenia); b/ žalobca skutkovo vymedzil žalovanú pohľadávku ako chybnú platbu po skončení správy bytového domu (ods. 38 odôvodnenia). Z uvedeného je zrejmé, že žalovaná pohľadávka (ak by existovala) súvisí s prevedenou časťou podniku. Žalovaná (údajná) pohľadávka je jednoznačne (ak by existovala) pohľadávkou, ktorá vznikla pri prevádzkovaní podniku žalobcu a pri jeho podnikateľskej činnosti, pretože k jej vzniku malo prísť pri plnení povinností žalobcu ako bývalého správcu bytového domu (správa bytových domov je podnikateľskou činnosťou) previesť zostatky na bankových účtoch vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na bankové účty vlastníkov zriadené novým správcom bytového domu. Skutkovým základom tak, ako ho žalobca vymedzil, je teda chybná platba (vyššia, ako mala podľa žalobcu byť), ktorú realizoval pri plnení povinností v rámci jeho podnikateľskej činnosti (predmetu činnosti): Správa a údržba bytového a nebytového fondu v rozsahu voľných živností. Nedôvodná je teda námietka žalobcu, že jeho pohľadávka nevznikla v súvislosti s prevádzkovaním jeho podniku a/alebo z jeho podnikateľskej činnosti. Z podaného odvolania žalobcu vyplýva, že napáda rozsudok súdu i z odvolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b/ CSP a vytyka mu nedostatočné odôvodnenie, ktoré ho robí nepreskúmateľným. Konkrétne súdu vytyka, že žiadnym spôsobom neuvádza, na základe čoho dospel k záveru, že žalovaná pohľadávka je pohľadávkou, ktorá súvisí s prevádzkovaním podniku a nevyvrátil tvrdenie žalobcu, že v posudzovanom prípade nejde o pohľadávku, ktorá by súvisela s odpredávaným podnikom. I táto odvolacia námietka žalobcu je nedôvodná. Súd jasne a výstižne zhodnotil skutkový stav veci a odôvodnil svoje právne závery. Odpovede na otázky žalobcu vyplývajú predovšetkým z ods. 34. a 38. odôvodnenia rozsudku, teda z toho, že žalobca previedol zmluvou o predaji časti podniku časť podniku súvisiacu s výkonom správy bytových domov a zo skutkového vymedzenia žalovaného nároku ako chybných platieb bývalého správcu bytového domu po skončení správy bytového domu na bankový účet vlastníkov zriadený novým správcom bytového domu. Z odvolania žalobcu tiež vyplýva, že súdu prvej inštancie vytyka, že

aplikoval ustanovenia Obchodného zákonníka upravujúce predaj podniku na pohľadávku, ktorá vznikla podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, keď Obchodný zákonník osobitne inštitúit bezdôvodného obohatenia neupravuje. Vyššie uvedené má podľa žalobcu vylučovať aplikáciu výkladového pravidla *lex specialis derogat legi generali*. Súd však v ods. 41 odôvodnenia správne uvádza, že pri predaji podniku prechádzajú práva a záväzky súkromnoprávnej povahy, teda tie, ktoré vznikli na základe noriem súkromného práva (napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce a pod.). Prijatie právnej argumentácie žalobcu by znamenalo, že pri predaji podniku môžu prejsť len práva vzniknuté podľa Obchodného zákonníka, čo absolútne neguje zmysel zmluvy o predaji podniku. Zo žiadneho zákonného ustanovenia ani výkladového pravidla nemožno vyvodiť taký právny záver, ako formuluje žalobca v bode 25. svojho odvolania. Žalobca taktiež vytýka súdu prvej inštancie, že pri skúmaní jeho aktívnej vecnej legitímácie neaplikoval ustanovenie § 477 ods. 2 OBZ a ustanovenie § 530 ods. 1 OZ. Žalobca však nikdy počas prvoinštančného konania netvrdil, že by ho spoločnosť Naša domová správa, s.r.o. požiadala o vymáhanie žalovanej pohľadávky vo svojom mene a na účet tejto spoločnosti, teda súd vôbec nemal dôvod skúmať existenciu takejto žiadosti (súhlasu s vymáhaním pohľadávky) a zaoberať sa aplikáciou ustanovení § 477 ods. 2 OBZ a § 530 ods. 1 OZ. Žalobca počas celého konania tvrdil, že je veriteľom a že žalovaná pohľadávka neprešla na spoločnosť Naša domová správa, s.r.o., k čomu vypracoval aj osobitné písomné podanie zo dňa 29.06.2020 a napokon rovnakú právnu argumentáciu prednáša i v podanom odvolaní. Skutkové tvrdenia žalobcu obsiahnuté v bode 29. jeho odvolania sú neprípustnými novotami v odvolacom konaní a žalovaný tieto skutkové tvrdenia rozporuje. Žalovaný preto navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a priznal mu voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

12. K vyjadreniu žalovaného podal žalobca písomné vyjadrenie v ktorom uviedol, že s ním nesúhlasí a zdôrazňuje, že súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná pohľadávka je pohľadávkou, ktorá slúži prevádzkovaniu podniku iba na základe tej skutočnosti, že táto pohľadávka vznikla pred uzatvorením zmluvy o predaji časti podniku a bola súčasťou majetku podniku. Súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu, že pohľadávka súvisí s prevádzkovaním podniku a že zmluvou o predaji časti podniku prešla na právneho nástupcu žalobcu. Žalobca znova poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/28/2020 zo dňa 24.09.2020 zverejnený v Zbierke č. 6/2021 a zopakoval, že predaj podniku sa teda netýka takých záväzkov a práv, ktoré nesúvisia s odpredávaným podnikom a/alebo jeho časti, pričom ustálenie tohto súvisu je kľúčovým pre zodpovedanie otázky, či daná pohľadávka zmluvou o predaji podniku prešla alebo neprešla na právneho nástupcu predávajúceho. Súd však neskúmal povahu žalovanej pohľadávky a jej súvis s prevádzkou častou podniku. Ďalej žalobca zopakoval obranu už uvedenú v podanom odvolaní a uviedol, že tvrdenie žalovaného vo vyjadrení, že odpovede na otázky, ktoré žalobca v odôvodnení rozsudku nenašiel, vyplývajú predovšetkým z ods. 34. a 38. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, predstavuje iba dezinterpretáciu odôvodnenia tohto rozsudku. Súd prvej inštancie v bodoch 34. a 38. odôvodnenia rozsudku len opisuje ním zistený skutkový stav veci bez toho, aby uviedol konkrétne skutkové okolnosti, na základe ktorých dospel k záveru, že žalovaná pohľadávka je pohľadávkou, ktorá súvisí s prevádzkovaním podniku. Strana sporu je povinná uplatnený nárok len skutkovo vymedziť tým, že pravdivo a úplne opíše rozhodujúce skutočnosti, čiže uvedie, z akého záväzku svoj nárok (pohľadávku) odvodzuje, ako jej tento nárok vznikol, aká je jeho výška a či, príp. v akom rozsahu bol splnený. Samotné právne posúdenie, t. j. či sa nárok priznáva z titulu nezaplatenej istiny, alebo z titulu nezaplateného príslušenstva, prípadne ich kombinácie, je už vecou súdu, a nie strany sporu. Pokiaľ strana riadne označí skutkové okolnosti, na základe ktorých si svoj nárok žalobou uplatňuje, súd nemôže jej nárok zamietnuť len pre to, že ho nesprávne právne kvalifikovala. Súd tiež pochybil keď neskúmal právo žalobcu vymáhať predmetnú pohľadávku, nakoľko spol. Naša domová správa, s.r.o., IČO: 47 582 031, ktorej väčšinovým spoločníkom je práve žalobca, mala vedomosť o vymáhaní danej pohľadávky žalobcom voči žalovanému a s týmto vymáhaním aj súhlasila a bola žalobcovi počas konania nápomocná. Súd mal teda skúmať, či postupník spol. Naša domová správa, s.r.o. požiadal žalobcu o vymáhanie žalovanej pohľadávky, resp. či žalobca disponoval súhlasom s vymáhaním pohľadávky.

13. K tomuto vyjadreniu žalobcu podal žalovaný stručné písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že žalobca vo svojom poslednom vyjadrení už iba opakuje právnu argumentáciu obsiahnutú v samotnom odvolaní, avšak jeho odvolacie dôvody nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť výroku rozsudku súdu prvej inštancie.

14. Ďalšie vyjadrenia strany v odvolacom konaní nepodali.

15. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keď rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

16. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah napadnutého rozhodnutia a uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania a realizovaného právneho posúdenia veci rozhodol vecne správne, pokiaľ zamietol žalobu žalobcu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 9.653,56 eura s príslušenstvom dôvodiac nedostatkom aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, pretože zistil, že zmluvou o predaji časti podniku žalobcu zo dňa 01.01.2014 previedol žalobca s účinnosťou od 01.01.2014 časť podniku žalobcu týkajúcu sa výkonu správy bytových domov na obchodnú spoločnosť Naša bytová správa, s. r. o., Sereď, pričom uplatňovaná pohľadávka súvisela s prevádzkovaním predanej časti podniku, teda bola súčasťou majetku podniku žalobcu, ktorý uvedenou zmluvou prešiel na jeho právneho nástupcu, tzn. žalobca prevodom tejto časti podniku stratil v konaní uplatnený nárok.

17. Žalovaný v podanom odvolaní so záverom súdu o nedostatku jeho aktívnej vecnej legitímácie nesúhlasil a dôvodil, že zaplataenia žalovanej istiny sa domáha na tom skutkovom základe, že žalobca (jeho pracovníčka) omylom previedol na účet vlastníkov (spravovaný žalovaným) vlastné finančné prostriedky, a teda jeho nárok je založený na ust. § 451 a nasl. OZ, a teda nepredstavuje pohľadávku, ktorá by slúžila prevádzkovaniu podniku, ktorá sa prevádza zmluvou o predaji časti podniku. Medzi bezdôvodným obohatením a prevádzkovaním predanej časti podniku nebol podľa žalobcu žiaden súvis, pričom súd ani neuviedol, na základe čoho dospel k tomuto záveru. Dôvodil, že podľa § 456 OZ sa má predmet bezdôvodného obohatenia vydať tomu, na úkor koho sa získal a tiež, že súd mal v zmysle § 530 ods. 1 OZ skúmať oprávnenie žalobcu ako postupcu vymáhať predmetnú pohľadávku vo svojom mene avšak na účet postupníka Naša domová správa, s. r. o.

18. Podľa § 8 ods. 3 zák. č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení účinnom ku dňu ukončenia výkonu správy žalobcom dňa 31.05.2013 (ďalej len „ZVB“), správca je povinný viesť samostatné analytické účty osobitne za každý dom, ktorý spravuje. Prostriedky získané z úhrad za plnenia od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a prostriedky fondu prevádzky, údržby a opráv (ďalej len "majetok vlastníkov") musí správca viesť oddelene od účtov správcu v banke, a to osobitne pre každý spravovaný dom. Majiteľom účtu domu zriadeného správcem v banke sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome; správca je príslušný disponovať s finančnými prostriedkami na účte domu a vykonávať k tomuto účtu práva a povinnosti vkladateľa podľa osobitného zákona o ochrane vkladov. Majetok vlastníkov nie je súčasťou majetku správcu. Majetok vlastníkov nesmie správca použiť na krytie alebo úhradu záväzkov, ktoré bezprostredne nesúvisia s činnosťou spojenou so správou domu. Správca nesmie využiť majetok vlastníkov vo vlastný prospech alebo v prospech tretích osôb.

19. Podľa § 8a ods. 2 ZVB v znení účinnom k 31.05.2013, správca je povinný najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti za predchádzajúci rok týkajúcej sa domu, najmä o finančnom hospodárení domu, o stave spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, ako aj o iných významných skutočnostiach, ktoré súvisia so správou domu. Zároveň je povinný vykonať vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv, úhrad za plnenia rozúčtované na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome. Ak správca končí svoju činnosť, je povinný 30 dní pred jej skončením, najneskôr v deň skončenia činnosti, predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti týkajúcej sa tohto domu a odovzdať všetky

písomné materiály, ktoré súvisia so správou domu vrátane vyúčtovania použitia fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrad za plnenia. Zároveň je povinný previesť zostatok majetku vlastníkov na účtoch v banke na účty nového správcu alebo spoločenstva.

20. Podľa § 8a ods. 4 ZVB v znení účinnom k 31.05.2013, ak správca nepredloží vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti za predchádzajúci rok týkajúcu sa domu a vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrad za plnenia v lehote podľa odseku 2, nemá až do ich predloženia nárok na platby za správu. Ak správca najneskôr v deň skončenia správy neprevedie zostatok finančných prostriedkov na účte domu v banke na účet založený novým správcom alebo spoločenstvom, je povinný zaplatiť na účet domu založený novým správcom alebo spoločenstvom úroky z omeškania.

21. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (ods. 1). Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (ods. 2).

22. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

23. Podľa § 476 ods. 1 OBZ, zmluvou o predaji podniku sa predávajúci zaväzuje previesť na kupujúceho vlastnícke právo k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia prevádzkovaniu podniku, a kupujúci sa zaväzuje prevziať záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom a zaplatiť kúpnu cenu.

24. Podľa § 477 ods. 1, 2 OBZ, na kupujúceho prechádzajú všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje (ods. 1). Prechod pohľadávok sa inak spravuje ustanoveniami o postúpení pohľadávok (ods. 2).

25. Podľa § 530 ods. 1 OZ, na žiadosť postupníka môže postupca vymáhať postúpený nárok sám vo svojom mene na účet postupníka. Ak postúpenie pohľadávky sa oznámilo alebo preukázalo dlžníkovi (§ 526), môže postupca pohľadávku vymáhať iba v prípade, že ju nevymáha postupník a postupca preukáže dlžníkovi súhlas postupníka s týmto vymáhaním.

26. V predmetnej právnej veci žalobca kvalifikoval svoj nárok ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo tým, že pracovníčka žalobcu po ukončení výkonu správy bytového domu XXXX omylom previedla vlastné peňažné prostriedky žalobcu na novozriadený účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu XXXX, ktorého správu vykonáva ich nový správca - žalovaný.

27. Predpoklady vzniku právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia preukazuje v súdnom konaní ten, kto sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia. Pretože však súd nie je viazaný právnu kvalifikáciou nároku, ako ju prezentuje žalobca, nie je rozhodujúce, či uplatnený nárok označuje ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia (prípadne z ktorej skutkovej podstaty, pozn.), ale rozhodujúce sú skutkové tvrdenia, ktorými svoj nárok odôvodňuje. Preto je potrebné v každom prípade skúmať povahu právnych úkonov a okolností, za ktorých k týmto úkonom došlo, úmysel sledovaný správaním strán, obsah konania, ku ktorému medzi stranami došlo, aký bol skutočný právny dôvod vykonaných platieb medzi stranami, najmä či nešlo o plnenie z iného právneho dôvodu. Pre rozhodovanie súdu je tiež rozhodujúce, či prospech z bezdôvodného obohatenia existoval v dobe vzniku tohto obohatenia.

28. Žalobca v podanej žalobe svoj nárok opísal tak, že v zmysle ZVB vykonával správu bytového domu XXXX, pričom zmluva o výkone správy mu bola vlastníkami vypovedaná s účinnosťou k 31.05.2013. Podľa § 8a ZVB vykonal vyúčtovanie použitia prevádzky, údržby a opráv a úhrad za plnenia k 31.5.2013, pričom stav účtu fondu opráv k 31.05.2013 bol v sume 26.694,70 eura. Žalobca poukazoval na vyúčtovanie, podľa ktorého v období od 01.01.2013 do 31.05.2013 boli náklady na prevádzku, údržbu a opravy, úhrady za plnenia v sume 52.019,97 eura; predpis zálohových platieb bol pre všetkých vlastníkov za dané obdobie spolu v sume 48.711,40 eura; pričom žalobca evidoval pohľadávky voči vlastníkom bytov a nebytových priestorov v bytovom dome XXXX, ktorí nezaplatili predpísané zálohové platby v celkovej sume 7.012,34 eura (ktorá suma bola vymáhaná v súdnych a exekučných konaniach, teda nebola k 31.05.2013 reálne zaplatená v prospech účtu bytového domu XXXX). Žalobca zrušil k 19.06.2013 bankové účty vedené v prospech vlastníkov bytov a nebytových priestorov, za čo zaplatil poplatky

vo výške 17,15 eura. Žalobca tak mal zaslať na nový účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu XXXX po skončení jeho správy sumu iba 16.356,64 eura (t. j. 26.694,70 eura – 52.019,97 eura + 48.711,40 eura – 7.012,34 eura – 17,15 eura = 16.356,64 eura). Chybou zamestnanca však žalobca previedol na nový účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov sumu 26.694,70 eura, čím došlo v tom čase k ich bezdôvodnému obohateniu v sume 10.338,06 eura. Pretože v období od 01.01.2013 do 31.05.2013 vznikol preplatok pri úhradách za elektrickú energiu vo výške 223,64 eura, nedoplatok pri úhradách za dažďovú vodu 89,30 eura a boli prijaté ďalšie zálohové platby v sume 550,16 eura, predstavuje výška bezdôvodného obohatenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov už len sumu 9.653,56 eura.

29. V podaní zo dňa 28.05.2014 (č. l. 191 spisu) žalobca tento svoj nárok kvalifikoval tak, že pohľadávky sa domáha z titulu bezdôvodného obohatenia sa pôvodne žalovaných jednotlivých vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu XXXX, keď omylom (bez právneho dôvodu) previedol zamestnanec žalobcu na účet vlastníkov bytov o 9.653,56 eura viac, ako bol z dôvodu ukončenia výkonu správy bytového domu v zmysle § 8a ZVB povinný.

30. V ďalšom podaní zo dňa 16.03.2020 (č. l. 709 spisu) žalobca konkretizoval, že účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX je zberný účet žalobcu, z ktorého žalobca platil všetky výdavky, faktúry a poplatky za bytové domy, ktoré mal v správe a zároveň na tento účet prevádzal peňažné prostriedky z účtov zriadených pre jednotlivé bytové domy. Na účtoch vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu XXXX, bola celkovo suma 26.694,70 eura, pričom pred prevedením zostatkovej sumy na nový účet vlastníkov došlo k uhradeniu pohľadávky žalobcu, ktorá vznikla v dôsledku úhrady záväzkov za vlastníkov bytov zo strany žalobcu. Po vykonaní úhrady záväzku vlastníkov voči žalobcovi, žalobca vykonal vyúčtovanie prijatej platby podľa výdavkov a zostal mu preplatok 17.014,14 eura, ktorý mal previesť na nový účet vlastníkov, avšak previedol sumu 26.694,70 eura, t. j. o 9.653,56 eura viac, teda na nový účet vlastníkov previedol aj vlastné finančné prostriedky žalobcu.

31. V ďalšom písomnom podaní zo dňa 29.06.2020 žalobca dôvodil, že sa domáha zaplatenia žalovanej istiny titulom vydania majetkového prospechu nadobudnutého bez právneho dôvodu, o ktorý sa vlastníci bytov a nebytových priestorov na úkor žalobcu bezdôvodne obohatili na tom skutkovom základe, že žalobca omylom previedol na účet žalovaného vlastné finančné prostriedky, a teda jeho nárok je založený na základe ust. § 451 a nasl. OZ a nepredstavuje pohľadávku, ktorá by slúžila prevádzkovanému podniku a ktorá sa prevádza zmluvou o predaji podniku. Jeho aktívnu legitimitáciu zakladá ust. § 456 OZ.

32. Na pojednávaní dňa 23.07.2020 (č. l. 775) žalobca uviedol, že na svoj zberný účet XXXXXXXXXXXX/XXXX prijímal aj vlastné finančné prostriedky za služby, ktorých dodávateľom bol on, a to za správu bytového domu, ako aj za dodávku tepla do bytových domov. Uvedenú skutočnosť žalobca preukazoval tvrdením v písomnom podaní zo dňa 09.09.2020 (č. l. 788) podľa ktorého žalobca na základe zmluvy o predaji časti podniku prestal od 01.01.2014 vykonávať činnosť správcu bytových domov, pričom v tejto súvislosti ešte dňa 18.12.2013 vysporiadal všetky peňažné záväzky, ktoré evidoval voči vlastníkom bytov a nebytových priestorov jednotlivých bytových domov a dňa 18.12.2013 previedol z účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX na nové účty vlastníkov bytov a nebytových priestorov všetky finančné prostriedky vlastníkov v celkovej výške 200.562,57 eura. Po tomto prevode ostali na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX už iba peňažné prostriedky žalobcu vo výške 110.873,76 eura. Preto podľa žalobcu bolo uvedeným preukázané, že na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX boli vždy aj vlastné peňažné prostriedky žalobcu, inak by stav tohto zberného účtu ku dňu skončenia správy 31.12.2013 bol nulový.

33. Napokon na pojednávaní dňa 31.05.2021 (č. l. 858 spisu) žalobca spresnil, že vlastníkom bytov v bytovom dome XXXX patrili dva účty s koncovými číslami XXX a XXX, pričom tieto účty boli zrušené, zostatky z účtov boli prevedené na zberný účet žalobcu s koncovým číslom XXX a následne sa pracovníčka pomýlila a zo zberného účtu bola vyplatená zostatková suma (26.694,70 eura) po 19.06., pričom však nebolo zohľadnené vyúčtovanie. Žalobca nevedol samostatný bankový účet, na ktorom boli prostriedky za služby spojené s užívaním bytov, tento účet viedol iba analyticky, čiže mal v počítači tabuľku, ako vychádzali platby a koľko medzičasom zaplatil za vlastníkov za služby poskytnuté tomuto bytovému domu, pričom tieto sumy uhrádzal zo svojho zberného účtu. Na oboch účtoch s koncovými číslami XXX a XXX boli vedené finančné prostriedky na fond opráv. Vlastníci bytov platili prostriedky za služby spojené s užívaním bytov na zberný účet žalobcu. Žalobca zaplatil v prvom štvrtroku za vlastníkov bytov viac, ako by si oni dokázali zo zálohových platieb dovoliť, a preto v prvom štvrtroku bol

analytický účet vlastníkov záporný, teda žalobca musel za tieto služby zaplatiť z vlastných finančných prostriedkov a následné započítanie úhrad, ktoré vykonal žalobca za vlastníkov s prijatými platbami od týchto vlastníkov zaslal žalovanému.

34. Žalovaný od počiatku s uplatneným nárokom žalobcu nesúhlasil, keď uvádzal (vyjadrenie č. I. 207 spisu), že žalobca mu pri skončení výkonu správy neposkytol všetky podklady potrebné k tomu, aby mohol ako nový správca preveriť, či žalobca skutočne poukázal v prospech účtu vlastníkov bytov sumu vyššiu. Poukazoval na to, že žalobca bol povinný viesť prostriedky získané z úhrad za plnenia od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a prostriedky fondu prevádzky, údržby a opráv oddelene od účtov správcu v banke, a to osobitne pre každý spravovaný dom (§ 8 ods. 3 ZVB). Žalovaný neuznával žalobcom popísaný mechanizmus vzniku bezdôvodného obohatenia. Poukazoval tiež na to, že vyúčtovanie žalobcu vychádza z predpisu platieb za obdobie od 01.01.2013 do 31.05.2013 spolu vo výške 48.711,40 eura, avšak vlastníci aj pred 01.01.2013 poukazovali platby žalobcovi, ktoré musia byť zohľadnené pri výpočte zostatku k 31.05.2013, čo však žalobca ignoruje (podanie č. I. 368 spisu). Žalovaný sa teda bránil tým, že žalobca nepreukázal, že skutočne vložil na účet vlastníkov vlastné peniaze. Bankový účet žalobcu č. XXXXXXXXXXX/XXXX bol zberným účtom, na ktorom zhromažďoval prostriedky z úhrad za plnenia od vlastníkov pre všetky bytové domy v správe v žalobcu, čo je nezákonný postup, čo však neznamená, že by sa prostriedky získané z úhrad za plnenia stávali majetkom správcu, tieto zo zákona aj naďalej zostávali vlastníctvom vlastníkov bytov a nebytových priestorov, preto v súvislosti s platbami z tohto zberného účtu nemohlo prísť k bezdôvodnému obohateniu vlastníkov na úkor žalobcu, pretože peňažné prostriedky na tomto účte žalobcovi nikdy nepatrili (podanie zo dňa 14.05.2020; č. I. 727 spisu). K tvrdeniu žalobcu, že na jeho zbernom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX boli aj vlastné peňažné prostriedky žalobcu, čo žalobca preukazoval vyúčtovaním k 18.12.2013, žalovaný (podanie zo dňa 09.10.2020; č. I. 799 spisu) uviedol, že ku dňu prevodu časti podniku vykonával žalobca správu 55 bytových domov, (čo má vyplývať z prílohy č. 3 Zmluvy o predaji časti podniku), avšak žalobcom predložená listina - Rozpis vykonaných platieb, obsahuje len 42 položiek, preto podľa žalovaného sa i po vykonaní úhrad dňa 18.12.2013 nachádzali na zbernom účte žalobcu peňažné prostriedky patriace vlastníkom bytov a nebytových priestorov v ďalších 13-tich bytových domoch a na tento účet aj po 18.12.2013 prichádzali ďalšie platby od vlastníkov, teda nie je preukázané tvrdenie žalobcu, že by peňažné prostriedky na tomto na účte patrili žalobcovi. Na pojednávaní dňa 26.05.2020 (č. I. 738 spisu) vzniesol žalovaný obranu, že zmluvou o predaji časti podniku zo dňa 01.01.2014 previedol žalobca na obch. spol. Naša domová správa, s. r. o. časť podniku týkajúcu sa správy bytových domov, preto s touto časťou podniku by prešla aj žalovaná pohľadávka, ak by existovala.

35. Zhrnúc vyššie uvedené, žalobcom v priebehu konania postupne popísaný uplatnený nárok mal spočívať v tom, že v čase ukončenia výkonu správy bytového domu XXXX (t. j. k 31.05.2013) viedol žalobca dva fondové účty pre vlastníkov bytového domu XXXX (s koncovkou XXX a XXX), na ktorých bol zostatok prostriedkov spolu vo výške 26.694,70 eura. Žalobca tento zostatok previedol dňa 19.06.2013 najskôr na svoj zberný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX a následne z neho poukázal dňa 20.6.2013 rovnakú sumu 26.694,70 eura na nový účet vlastníkov. Žalobca ale tvrdí, že predtým ako poukázal túto sumu, vykonal vyúčtovanie, na základe ktorého mali byť uhradené pohľadávky žalobcu voči vlastníkom na úhradách za služby, ktoré za nich žalobca z tohto svojho zberného účtu zaplatil, ako aj zohľadnené vymáhané pohľadávky voči neplatičom, preto mala byť na nový účet vlastníkov správne poukázaná nie celá zostatková suma na fondovom účte vo výške 26.694,70 eura, ale suma o 9.653,56 eura menej, ktorej sa preto ako sumy bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu domáha žalobca od vlastníkov vydať. Žalobca dôvodil, že plnenia na úhrady za služby prijímal od vlastníkov bytového domu XXXX na svoj zberný účet, z ktorého vykonával úhrady za služby pre daný bytový dom, pričom na tom účte mali byť aj vlastné prostriedky žalobcu.

36. Odvolací súd však má za to, že žalobca v danom prípade neuniesol bremeno tvrdenia, ale ani dôkazné bremeno, pokiaľ ide o preukázanie vzniku bezdôvodného obohatenia sa vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu XXXX plnením bez právneho dôvodu, ktorých žalovaný v danom spore zastupuje. Z výpisu z fondového účtu bytového domu XXXX č. XXXXXXXXXXX/XXXX k 18.06.2013 (č. I. 131 spisu) vyplýva, že na ňom bol zostatok 16.371,67 eura ktorý bol dňa 19.06.2013 v sume 16.363,25 eura po odpočítaní poplatkov prevedený na zberný účet žalobcu XXXXXXXXXXX/XXXX. Z výpisu z ďalšieho fondového účtu bytového domu XXXX č. XXXXXXXXXXX/XXXX k 18.06.2013 (č. I. 147 spisu) vyplýva, že na ňom bol zostatok 10.323,03 eura ktorý bol dňa 19.06.2013 v sume 10.314,40 eura po odpočítaní poplatkov prevedený na zberný účet žalobcu XXXXXXXXXXX/XXXX. V oboch prípadoch

bol poplatok za zrušenie účtu 3,30 eura (čiže ani nie je zrejme suma 17,15 eura, ktorú si žalobca uplatňoval za zrušenie účtov bytového domu XXXX, pozn. odvolacieho súdu). Tu treba poukázať na znenie § 8 ods. 3 ZVB v znení účinnom ku dňu skončenia výkonu správy žalobcom, podľa ktorého bolo povinnosťou žalobcu viesť prostriedky získané z úhrad za plnenia od vlastníkov a prostriedky fondu prevádzky, údržby a opráv, predstavujúcich v zmysle ZVB majetok vlastníkov, oddelene od účtov správcu s tým, že tento majetok vlastníkov nie je v žiadnom prípade súčasťou majetku správcu. Zároveň podľa § 8a ods. 2 ZVB bol správca povinný 30 dní pred skončením správy, najneskôr v deň skončenia svojej činnosti (t. j. tu 31.05.2013), predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome okrem iného vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrad za plnenia a previesť zostatok majetku vlastníkov na účtoch v banke na účty nového správcu. Žalobca postupoval v rozpore s uvedeným ustanovením, keď zostatky na fondových účtoch nepoukázal najneskôr dňa 31.05.2013 priamo na nový účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ale tieto prostriedky previedol dňa 19.06.2013 najskôr na svoj zberný účet. Následne však na novozriadený účet vlastníkov zaslal celú sumu zostatku na pôvodných fondových účtoch vo výške 26.694,70 eura (t. j. zostatok 16.371,67 eura na účte XXX + zostatok 10.323,03 eura na účte XXX). Žalobca vznik bezdôvodného obohatenia odôvodňuje tým, že pred poukázaním uvedenej sumy, mal vykonať vyúčtovanie a započítanie týchto zostatkov s úhradami, ktoré za vlastníkov vykonal na svojom zbernom účte, preto jeho zamestnankyňa nesprávne vlastníkom poukázala celú sumu 26.694,70 eura, pričom mala vlastníkom poukázať o žalovaných 9.653,56 eura menej. Avšak z ustanovenia § 8a ods. 2 ZVB vyplýva zákonná povinnosť žalobcu najneskôr v deň ukončenia správy previesť zostatok majetku vlastníkov na účtoch v banke na účty nového správcu. Pokiaľ teda ku dňu 19.06.2013 (čo je 19 dní po zákonom stanovenom termíne) boli zostatky na dvoch fondových účtoch vlastníkov vo výške spolu 26.694,70 eura, postupovala zamestnankyňa žalobcu správne, pokiaľ tieto zostatky poukázala na nový účet vlastníkov. Žalobca pritom nepreukázal, že pred týmto prevodom skutočne vykonal vyúčtovanie (v rámci ktorého mal byť urobený tvrdený zápočet), a teda že v čase keď plnil, plnil viac, bez právneho dôvodu.

37. O prípad bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 OZ o ktorý opieral žalobca svoj nárok – plnenie bez právneho dôvodu, ide vtedy, ak jeden z účastníkov dostal majetkové hodnoty plnením, na ktoré v dobe jeho poskytnutia neexistoval žiaden právom stanovený dôvod (ktorým môže byť dohoda účastníkov, povinnosť vyplývajúca so zákona či z právnej skutočnosti a pod.). Ide o prípady, pri ktorých právny dôvod k okamihu plnenia vôbec neexistoval. Plnenie sa teda poskytlo bez toho, aby na to existoval právny titul, čím došlo na strane toho, kto majetkový prospech nadobudol, k zväčšeniu majetku oproti stavu pred plnením. Aj v zmysle judikatúry, na základe ustanovení zákona o bezdôvodnom obohatení nemožno riešiť prípady, keď povinnosť plniť je daná na základe osobitného ustanovenia zákona alebo inej právnej povinnosti (R 26/1975).

38. V predmetnej právnej veci bolo preukázané, že zamestnankyňa žalobcu poukázala na novozriadený účet vlastníkov celkovú sumu zostatkov na fondových účtoch ku dňu 19.06.2013, ktorá povinnosť vyplývala žalobcovi priamo z ustanovenia § 8a ods. 2 ZVB v znení účinnom ku dňu skončenia výkonu jeho správy. Žalobca si teda poukazom uvedenej sumy splnil zákonom uloženú povinnosť. Nepreukázal pritom, že k okamihu vykonania tohto plnenia, plnil viac, ako mal, a to z nasledovných dôvodov.

39. Žalobca tvrdil, že pred poukázaním sumy 26.694,70 eura na nový účet vlastníkov, vykonal vyúčtovanie a započítanie zostatku na účtoch fondu opráv so svojimi pohľadávkami voči vlastníkom, ktoré vznikli tým, že za nich zo svojho zberného účtu uhradil úhrady za plnenia poskytované danému bytovému domu, resp. zohľadnil pohľadávky voči neplatičom, ktoré vymáhal. Toto svoje tvrdenie však žalobca nijakým spôsobom nepreukázal. Dôkazom o vykonanom vyúčtovaní má byť v danom prípade jednoduchá listina na č. l. 46 a rovnako na č. l. 120 spisu, predstavujúca iba akýsi sumár, z ktorej ani nevyplýva jej autor a dátum jej vyhotovenia, teda či skutočne bola vyhotovená pred poukázaním zostatku na fondových účtoch na nový účet vlastníkov. Žalobca teda nepreukázal, že ku dňu ukončenia správy bytového domu XXXX t. j. k 31.05.2013 vôbec vykonal zákonom požadované vyúčtovanie, resp. či toto vyúčtovanie vykonal do okamihu poukážania zostatku fondových účtov na nový účet vlastníkov. Až z listu žalobcu adresovaného cestou žalovaného vlastníkom bytov datovaného dňa 24.07.2013 (č. l. 43 spisu) vyplýva, že žalobca tu uvádza, že previedol dňa 20.06.2013 na nový účet vlastníkov bytov celý zostatok fondu prevádzky, údržby a opráv bytového domu k 31.05.2013 v sume 26.694,70 eura bez zohľadnenia skutočností, že výsledkom vyúčtovania služieb je suma vo výške – 3.308,57 eura a pohľadávky voči neplatičom predstavujú sumu 7.012,34 eura (keď stav účtu služieb k 1.1.2013 bol 0,- eur; predpis zálohových platieb za 1-5/2013 bol 48.711,40 eura; skutočné náklady za služby za

1-5/2013 boli 52.019,97 eura; pohľadávky voči neplatičom boli 7.012,34 eura; poplatky za zrušenie účtu boli 17,15 eura); stav účtu teda bol – 10.338,06 eura. K tomuto listu je pripojená spomínaná listina - vyúčtovanie (č.l. 46 spisu), kde je uvedený bližší rozpis nákladov na daný bytový dom. Podľa ďalšieho listu žalobcu zo dňa 15.10.2013 (č. l. 44 spisu), sa okrem už v liste zo dňa 24.07.2013 uvedeného dopĺňa, že bol nedoplatok na dažďovej vode 89,30 eura, preplatok za elektrinu 223,64 eura a prijaté zálohy 550,16 eura, teda po úprave o tieto sumy, predstavuje stav účtu - 9.653,56 eura. Z listu žalobcu zo dňa 24.07.2013 (č. l. 43 spisu) adresovaného žalovanému však vyplýva že k uvedenému dňu nebolo vykonané zúčtovanie pohľadávok voči neplatičom na ľarchu fondu opráv (t. j. suma 7.012,34 eura), čo vyvracia tvrdenie žalobcu, že ešte pred poukázaním sumy zostatku fondových účtov, malo byť zo strany žalobcu vykonané vyúčtovanie a započítanie.

40. Žalobca v konaní nepreukazoval ani tvrdené vyúčtovanie, resp. započítanie, ktoré malo nastať na jeho zbernom účte s koncovkou XXX oproti vlastníkmí neuhradeným nákladom za služby a pohľadávkam voči neplatičom. Žalobca teda v prvom rade neuniesol dôkazné bremeno, že pred poukázaním zostatku na fondových účtoch na nový účet vlastníkov, vykonal v súlade so zákonom (§ 8a ods. 2 ZVB) vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrad za plnenia. Pokiaľ potom previedol na nový účet vlastníkov sumu zostatku na účtoch fondu prevádzky, údržby a opráv 26.694,70 eura ku dňu 19.06.2013, splnil si povinnosť podľa § 8a ods. 2 ZVB previesť po skončení činnosti zostatok majetku vlastníkov na účtoch v banke na účty nového správcu alebo spoločenstva.

41. Nejde teda o bezdôvodné obohatenie vlastníkov, ak povinnosť previesť zostatok na účte fondu opráv žalobcovi ukladal ZVB, pričom žalobca v rozpore so zákonom preukázateľne riadne nevykonal ku dňu 31.05.2013 vyúčtovanie použitia fondu opráv a úhrad za plnenia. Z dokazovania vyplýva iba to, že žalobca zostatok na fondových účtoch dňa 20.06.2013 previedol a následne dňa 24.07.2013 si voči novému správcovi uplatnil zaplatenie sumy 10.338,06 eura v dôsledku vyúčtovania na účte služieb vo výške – 3.308,57 eura a pohľadávok voči neplatičom vo výške – 7.012, 34 eura, ktorú sumu spolu 10.338,06 eura v ďalšom svojom liste z 15.10.2013 ešte ďalej ponížil až na sumu 9.653,56 eura (o preplatok na elektrine 223,64 eura, nedoplatok za dažďovú vodu 89,30 eura a o ďalšie prijaté zálohy 550,16 eura). Z toho teda vyplýva, že žalobca sumu zodpovedajúcu zostatku prostriedkov na účte vlastníkov najskôr previedol a následne zistil, že tam boli úhrady služieb a nedoplatky, ktoré mu neboli uhradené. Žalobcovi sa teda nepodarilo preukázať, že v čase poukážania sumy 26.694,70 eura išlo o bezdôvodné obohatenie vlastníkov, keďže išlo o poukážanie v tom čase reálneho zostatku na fondových účtoch.

42. Pokiaľ žalobca nepostupoval po skončení správy v súlade so zákonom, teda najneskôr ku dňu skončenia svojej činnosti preukázateľne nevykonal riadne vyúčtovanie fondu opráv a úhrad za plnenia, keď úhrady za plnenia prijímal v rozpore so zákonom na svoj vlastný účet a nie na účet vlastníkov, tieto plnenia potom hradil zo svojho zberného účtu, kde boli akumulované aj prostriedky iných bytových domov a v rozpore so zákonom po skončení činnosti správcu bytového domu XXXX nepreviedol zostatok z fondového účtu vlastníkov priamo na ich nový účet ale najskôr na svoj zberný účet, čím sa však majetok vlastníkov nestal majetkom správcu a následne previedol sumu zodpovedajúcu tomuto zostatku na nový účet vlastníkov, nepreukázal vznik bezdôvodného obohatenia sa vlastníkov plnením bez právneho dôvodu, ale iba to, že si splnil povinnosť podľa § 8a ods. 2 ZVB ku dňu skončenia činnosti previesť zostatok na účte fondu opráv na nový účet vlastníkov.

43. Dôkaz o existencii bezdôvodného obohatenia na strane obohateného musí ponúknuť postihnutý, tu žalobca, ktorý však dôkazné bremeno neuniesol. Bezdôvodným obohatením nie je ani nárok na plnenie inej právnej povinnosti, tu prípadný nárok správcu na zaplatenie nedoplatkov vlastníkov do fondu opráv alebo zaplatenie tvrdených ním uhradených úhrad za danému bytovému domu poskytnuté služby, ktorých zaplatenia sa žalobca mohol domáhať, avšak nie tvrdením, že omylom poukázal platbu. Namiesto toho sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, zjednodušujúcim tvrdením, že zamestnankyňa omylom previedla sumu vyššiu ako mala, a to z prostriedkov žalobcu. V tomto prípade však nešlo skutočne o omyl, pretože zamestnankyňa previedla presne sumu zostatku na fondových účtoch vlastníkov, keďže žalobca riadne vyúčtovanie ku dňu skončenia svojej činnosti nevykonal, resp. v tomto smere dôkazné bremeno neuniesol.

44. Žalobca tvrdil, že previedol na nový účet vlastníkov viac peňažných prostriedkov ako mal, a to z vlastných finančných prostriedkov, pretože na zbernom účte XXXXXXXXXXX/XXXX prijímal aj vlastné

finančné prostriedky za služby, ktorých dodávateľom bol on, a to za správu bytového domu, ako aj za dodávku tepla do bytových domov. Túto skutočnosť žalobca preukazoval tým, že v súvislosti s uzatvorením zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 01.01.2014, vysporiadal ešte dňa 18.12.2013 všetky peňažné záväzky, ktoré evidoval voči vlastníkom bytov a nebytových priestorov jednotlivých bytových domov, a dňa 18.12.2013 previedol z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX na nové účty vlastníkov bytov a nebytových priestorov všetky finančné prostriedky vlastníkov v celkovej výške 200.562,57 eura. Po tomto prevode ostali na účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX už iba peňažné prostriedky žalobcu vo výške 110.873,76 eura, čím teda malo byť preukázané, že na účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX boli vždy aj vlastné peňažné prostriedky žalobcu, inak by stav tohto zberného účtu ku dňu skončenia správy 31.12.2013 bol nulový. K tomuto žalovaný uviedol, že ku dňu prevodu časti podniku vykonával žalobca správu 55 bytových domov (čo má vyplývať z prílohy č. 3 Zmluvy o predaji časti podniku), avšak žalobcom predložená listina - Rozpis vykonaných platieb, obsahuje len 42 položiek, preto podľa žalovaného sa i po vykonaní úhrad dňa 18.12.2013 nachádzali na zbernom účte žalobcu peňažné prostriedky patriace vlastníkom bytov a nebytových priestorov v ďalších 13-tich bytových domoch a na tento účet aj po 18.12.2013 prichádzali ďalšie platby od vlastníkov, teda nie je preukázané tvrdenie žalobcu, že by peňažné prostriedky na tomto na účte patrili žalobcovi. Túto obranu žalovaného žalobca nevyvracal vlastnými skutkovými tvrdeniami, ale výsluchom svedka E. A. A. sa snažil preukázať, že na zbernom účte žalobcu XXXXXXXXXXX/XXXX boli aj jeho vlastné prostriedky. Tento svedok na pojednávaní dňa 08.09.2021 (č. I. 862) však uviedol, že podľa jeho názoru boli na zbernom účte aj prostriedky žalobcu za výrobu tepla, avšak zároveň uviedol, že nebol účtovník, osobne nemal dosah na zberný účet, ale podľa jeho názoru to tak fungovalo. Len na základe týchto dôkazných prostriedkov však žalobca podľa odvolacieho súdu nepreukázal, že na zbernom účte boli okrem prostriedkov vlastníkov jednotlivých bytových domov v jeho správe, aj vlastné peňažné prostriedky žalobcu (z ktorých časť mal potom omylom previesť na nový účet vlastníkov). Napriek vyslovenému predbežnému právnomu posúdeniu súdom prvej inštancie (na pojednávaní dňa 31.05.2012) že žalobca nepreukázal, že by na zbernom účte boli aj jeho vlastné finančné prostriedky, žalobca ďalšiu relevantnú obranu nevyvinul. Nepreukázal ani kedy a či vôbec skutočne vykonal vyúčtovanie po skončení správy bytového domu XXXX a tvrdené započítanie nedoplatkov a uhradených služieb, teda že v čase poukázania sumy 26.694,70 eura dňa 20.06.2013, poukázal vlastníkom viac, ako v tom čase mal.

45. Ustanovenie § 8 ods. 3 ZVB v znení účinnom k 31.05.2013 (t. j. ku dňu skončenia výkonu správy bytového domu XXXX žalobcom) ukladalo správcovi povinnosť viesť samostatné analytické účty osobitne za každý dom, ktorý spravoval. Okrem toho mal správca povinnosť viesť účty bytových domov osobitne od vlastných účtov, pričom ešte za každý bytový dom, ktorý spravoval, mal viesť osobitné účty. Dôvodom takejto úpravy je, aby nemohlo dôjsť k možnosti miešania prostriedkov, a teda majetku vlastníkov v jednotlivých bytových domoch. Je totiž nutné, aby bol medzi účtami bytových domov a účtami správcu prehľad, a to napríklad v prípade možného výkonu exekúcie voči správcovi ako povinnej osobe alebo v prípade konkurzného konania správcu. Žalobca v danom prípade v súlade s ust. § 8 ods. 3 ZVB nepostupoval a v zmysle svojich tvrdení, v rozpore so zákonom prijímal úhrady za plnenia od vlastníkov bytových domov, ktoré mal v správe, na svoj zberný účet.

46. Zákon o vlastníctve bytov zároveň uvádzal, že majiteľom účtu domu zriadeného správcom v banke sú vlastníci, a teda opačne, majetok vlastníkov nie je súčasťou majetku správcu. Zákon tiež určuje, že správca môže prostriedky na účte, resp. majetok vlastníkov, ktorý spravuje, použiť len na výdavky súvisiace so správou domu. Nesmie tieto prostriedky použiť vo vlastný prospech alebo v prospech tretích osôb. To znamená, že správca nemôže prostriedky napríklad na bankovom účte použiť na úhradu svojich vlastných výdavkov, napríklad na mzdy pre svojich zamestnancov, odvody, dane a pod., resp. úhradu výdavkov iného bytového domu. Z obrany prednesenej žalobcom v tomto spore vyplýva, že žalobca ustanovenia ZVB nedodržiaval, prostriedky vlastníkov bytových domov v jeho správe prijímal na jednom svojom účte, z ktorého boli vykonávané úhrady, nepreukázal ani, že ku dňu 31.05.2013 vykonal riadne vyúčtovanie fondu opráv a úhrad za plnenia bytového domu XXXX a sumu, ktorú v súlade s ust. § 8a ods. 2 ZVB – zostatok na účte fondu opráv – poukázal vlastníkom, žiada titulom bezdôvodného obohatenia v časti 9.653,56 eura ako plnenie bez právneho dôvodu vydať naspäť. Žalobca však v konaní nepreukázal, že ku dňu poukázania tejto sumy vlastníkom, na ich strane vôbec bezdôvodné obohatenie vzniklo.

47. Správca je povinný viesť samostatné účtovníctvo týkajúce sa bytového domu, tiež agendu a evidenciu súvisiacu s domom. Správca zodpovedá za záväzky vlastníkov vzniknuté pri výkone správy

až do výšky splatených úhrad za plnenia alebo do výšky zostatku fondu v príslušnom dome, v prípade vzniknutých nedoplatkov na skutočných nákladoch za poskytnuté plnenia a služby spojené s užívaním spoločných častí a zariadení domu, bytu a nebytových priestorov. Vlastníci sú potom povinní vyúčtovaním zistený nedoplatok uhradiť správcovi. Pokiaľ teda skutočne z vyúčtovania správy žalobcu vyplýva nedoplatok, žalobcovi nič nebránilo, aby si ho voči vlastníkom riadne uplatnil.

48. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca v súlade s ust. § 8a ods. 2 ZVB nepostupoval. Sumu 9.656,56 eura si v spore uplatnil titulom bezdôvodného obohatenia na tom základe, že jeho zamestnankyňa omylom previedla na účet vlastníkov sumu vyššiu, ako mala, pričom malo ísť o prostriedky žalobcu (t. j. plnením bez právneho dôvodu).

49. Skutkový a právny záver súdu prvej inštancie spočíval v tom, že žalobcom v spore uplatnená pohľadávka súvisela s prevádzkou tej časti podniku (výkon správy bytových domov), ktorá bola na základe zmluvy o predaji podniku prevedená zo žalobcu na nadobúdateľa, obchodnú spoločnosť Naša domová správa s. r. o., a to pred uzatvorením zmluvy o predaji časti podniku, teda bola súčasťou majetku podniku, ktorý uvedenou zmluvou prešiel na právneho nástupcu žalobcu, čím žalobca stratil uplatnený nárok, preto nemá v spore aktívnu vecnú legitimáciu na uplatňovanie predmetného nároku, preto súd prvej inštancie žalobu zamietol. S týmto záverom sa odvolací súd stotožňuje.

50. Neobstojí obrana žalobcu v odvolaní, že súd prvej inštancie postavil svoj záver o tom, že žalovaná pohľadávka súvisela s predávanou časťou podniku, iba na základe skutočnosti, že vznikla pred uzatvorením zmluvy o predaji podniku. Súd prvej inštancie v odôvodnení v ods. 43. vyslovene uvádza, že má za to, že išlo o pohľadávku, ktorá bola súčasťou majetku podniku, ktorý uvedenou zmluvou prešiel na jeho právneho nástupcu. Tiež v kontexte celého odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, najmä z jeho ods. 34. – 43., vyplýva, že súd prvej inštancie sa zaoberal otázkou, či predmetná pohľadávka vznikla v súvislosti s prevádzkou predanej časti podniku, t. j. v súvislosti s výkonom správy bytových domov žalobcom, pričom súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná pohľadávka takou je, hoci nebola osobitne špecifikovaná v zmluve o predaji podniku, pretože podľa § 477 OBZ prechádzajú účinnosťou zmluvy o predaji podniku na kupujúceho všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje, a to bez ohľadu na ich obsah, rozsah, vlastnosti, či právny dôvod ich vzniku (zo zmluvy, či bezdôvodného obohatenia).

51. Zmluvou o predaji podniku vzniká záväzok predávajúceho odplatne previesť na kupujúceho vlastnícke právo ku všetkým veciam, všetky práva a iné majetkové hodnoty slúžiace na prevádzkovanie podniku. Na druhej strane sa kupujúci zaväzuje prevziať všetky záväzky súvisiace s predávaným podnikom a zaplatiť kúpnu cenu. Predmetom prevodu je teda podnik, ako objekt právnych vzťahov, ako komplex vecí, práv a iných majetkových hodnôt slúžiacich na jeho prevádzkovanie, t. j. podnik ako celok vymedzený v § 5 OBZ ako súbor hmotných, ako aj osobných a nehmotných zložiek podnikania. Zmluvou o predaji podniku dochádza k predaju podniku ako celku alebo časti podniku, ktorá tvorí samostatnú organizačnú zložku (§ 487 OBZ).

52. Aj pri zmluve o predaji časti podniku musí ísť o takú zložku podniku, ktorá je komplexným súborom hmotných, osobných a nehmotných zložiek podnikania a na kupujúceho musí prejsť vlastnícke právo ku všetkým veciam, iným právam a iným majetkovým hodnotám, ktoré slúžia na prevádzkovanie danej časti podniku. Časť podniku, ktorá môže byť predmetom predaja (§ 487) pojmovo vyžaduje, aby sa dala vymedziť časť majetku podniku týkajúca sa tejto časti podniku.

53. Ust. § 477 má kogentný charakter, preto záväzok kupujúceho prevziať všetky práva a záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom je podstatnou časťou zmluvy o predaji podniku (alebo jeho časti). Pokiaľ by sa zmluvné strany dohodli, že niektoré záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom na kupujúceho neprechádzajú, zmluva o predaji podniku by nebola platne uzavretá. V zmysle § 476 ods. 1 OBZ prechádzajú na kupujúceho len tie práva a záväzky, ktoré súvisia s predávaným podnikom.

54. Účinnosťou zmluvy o predaji podniku prechádzajú na kupujúceho všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje, a to bez ohľadu na ich obsah, rozsah, vlastnosti či právny dôvod ich vzniku (napr. zo zmluvy, zo zákona, z bezdôvodného obohatenia, z protiprávneho úkonu a pod.). V týchto vzťahoch kupujúci na základe zmluvy o predaji podniku zo zákona vstupuje do postavenia, ktoré mal predávajúci,

a to bez potreby ďalších písomných dohôd alebo realizačných aktov, pričom súhlas veriteľa s prechodom záväzku sa na rozdiel od úpravy prevzatia dlhu v § 531 ods. 1 OZ nevyžaduje.

55. Nevyžaduje sa ani to, aby záväzky súvisiace s predávaným podnikom, ktoré prechádzajú z predávajúceho na kupujúceho, boli v zmluve identifikované a na kupujúceho prechádzajú aj práva a záväzky, o ktorých ani len netušil, vrátane tých, o ktorých existencii nevedel ani predávajúci. Špecifikácia vecí, práv a iných majetkových hodnôt slúžiacich na prevádzkovanie podniku je však obvykle prílohou zmluvy, a to často vo forme zápisnice, ako aj priloženej účtovnej závierky.

56. Žalobca v spore tvrdil, že ako bývalý správca bytového domu previedol po ukončení správy bytového domu na nový účet vlastníkov viac peňažných prostriedkov ako mal, pričom tieto prostriedky mali byť jeho vlastné, čo však ako už bolo vyššie uvedené, v konaní nepreukázal. Žalobca dôvodil, že tvrdená pohľadávka z bezdôvodného obohatenia nesúvisela s prevádzkou (správou bytových domov) časti podniku, ktorá bola prevedená zmluvou o predaji časti podniku zo dňa 01.01.2014, keďže zamestnankyňa žalobcu omylom previedla vlastné peňažné prostriedky žalobcu na cudzí účet. Skutočnosť, že išlo o vlastné prostriedky žalobcu, však v spore preukázaná nebola, pretože žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno o tom, že na zbernom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX boli aj jeho vlastné finančné prostriedky, resp. že by išlo o prostriedky, ktoré nesúviseli s jeho činnosťou správcu bytových domov, ale s inou jeho činnosťou (výroba tepla). K vzniku pohľadávky žalobcu malo prísť pri plnení jeho povinnosti ako bývalého správcu bytového domu v zmysle § 8a ods. 2 ZVB previesť po ukončení správy zostatky na bankových účtoch vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na bankové účty vlastníkov zriadené novým správcom bytového domu, pričom žalobca dôvodil, že poukázaná suma nezohľadňovala vyúčtovanie.

57. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že peňažná pohľadávka žalobcu, ktorú si v spore uplatnil a ktorá mala vzniknúť tým, že po ukončení správy bytového domu XXXX previedol sumu vo výške celého zostatku na účtoch fondu opráv bytového domu XXXX na nový účet vlastníkov, jednoznačne súvisela prevádzkou časti podniku žalobcu týkajúcou sa správy bytových domov. Predovšetkým z listu žalobcu zo dňa 24.07.2013 (č. l. 43 spisu), ktorý predstavuje prvú výzvu žalobcu žalovanému na zaplatenie peňažnej pohľadávky vyplýva, že uplatnená suma má byť zložená z výsledku vyúčtovania na účte služieb vo výške -3.308,57 eura a pohľadávok voči neplatičom vo výške – 7.012,34 eura (neskôr ponížená o ďalšie sumy v zmysle listu zo dňa 15.10.2013 č. l. 44), čo rovnako preukazuje súvis danej pohľadávky s činnosťou správcu bytového domu.

58. Na základe zmluvy o predaji časti podniku prechádzajú na kupujúceho bez výnimky všetky práva súvisiace s predávanou časťou podniku, a to bez toho, aby tieto museli byť v zmluve akokoľvek identifikované a bez ohľadu na to, či predávajúci o týchto právach vie. Preto aj prípadné právo – pohľadávka predávajúceho žalobcu, na zaplatenie v tomto konaní uplatnenej peňažnej sumy s príslušenstvom, vyplývajúca z ukončenia správy bytového domu XXXX, a to či už ako pohľadávka z vyúčtovania, alebo ako pohľadávka z bezdôvodného obohatenia, jednoznačne súvisela s prevádzkou časťou podniku, nakoľko vznikla pri výkone správy bytového domu XXXX, pričom žalobca dôkazné bremeno o opaku neunesol, keď nepreukázal, že táto pohľadávka vznikla v súvislosti s výkonom inej jeho činnosti predstavujúcej predmet jeho podnikania v tom čase.

59. Pokiaľ sa žalobca bránil tým, že ide o pohľadávku z bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 a nasl. OZ, ktorá sa v zmysle § 456 OZ musí vydať tomu, na úkor koho sa bezdôvodné obohatenie získalo, k tomu je potrebné uviesť, že na základe zmluvy o predaji časti podniku, nemožno prevod práv (pohľadávky) súvisiacich s prevádzkou časťou podniku dohodou zmluvných strán vylúčiť, inak by zmluva o predaji časti podniku nebola platná; pričom aj pohľadávky vyplývajúce z bezdôvodného obohatenia možno platne v zmysle § 524 a nasl. OZ postúpiť.

60. Nemožno sa preto stotožniť s názorom žalobcu v odvolaní, že pohľadávku z bezdôvodného obohatenia nemožno postúpiť preto, že v § 456 OZ je zákonom určený subjekt, ktorý je oprávnený požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia, a to vzhľadom na to, že dôsledky vyplývajúce z bezdôvodného obohatenia majú vzájomnú reštitučnú povahu. Pohľadávka z bezdôvodného obohatenia totiž nezaniká smrťou veriteľa a môže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Postúpeniu neprekáža ani žiadna dohoda s dlžníkom, ani osobitný predpis. Napokon nejde ani o pohľadávku, ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Z dôvodu zmeny obsahu pohľadávky sú z postúpenia vylúčené

tie pohľadávky, ktoré sú tak späté s osobou pôvodného veriteľa, že ich plnenie (výkon) je buď vôbec nemožné alebo je ich plnenie nemožné bez zmeny ich obsahu. Pri pohľadávkach z bezdôvodného obohatenia však nejde o žiaden takýto prípad, majúci za následok zmenu obsahu tejto pohľadávky a v konečnom dôsledku zhoršenie postavenia dlžníka. Preto aj pohľadávky z bezdôvodného obohatenia možno platne v zmysle ust. § 524 a nasl. OZ postúpiť. Z toho vyplýva, že aj pohľadávky z bezdôvodného obohatenia, prechádzajú na základe zmluvy o predaji časti podniku (ak súvisia s prevádzkou predanej časti podniku) na kupujúceho.

61. Z uvedeného právneho posúdenia vyplýva, že aj prípadná pohľadávka z bezdôvodného obohatenia, ak súvisí s prevádzanou časťou podniku, čo je aj daný prípad, prechádza na základe zmluvy o predaji časti podniku na kupujúceho bez ohľadu na to, či sú si toho predávajúci a kupujúci vedomí, resp. bez ohľadu na to, či je takáto pohľadávka špecifikovaná v zmluve o predaji podniku.

62. Napokon žalobca v odvolaní dôvodil, že súd mal skúmať oprávnenie žalobcu vymáhať predmetnú pohľadávku na účet postupníka, kupujúceho – spoločnosti Naša domová správa s. r. o., keď dôvodil, že kupujúci mal vedomosť o vymáhaní predmetnej pohľadávky žalobcom a s týmto aj súhlasil, preto je žalobca v zmysle ust. § 530 ods. 1 OBZ aktívne vecne legitimovaný vymáhať postúpený nárok vo svojom mene a na účet postupníka. Preto mal súd v danej veci skúmať, či postupník Naša domová správa s. r. o. požiadal žalobcu o vymáhanie žalovanej pohľadávky.

63. Všeobecnú úpravu postúpenia pohľadávky, na ktorú odkazuje § 477 ods. 2 OBZ, obsahujú ust. § 524 až 530 OZ. Splnenie oznamovacej povinnosti podľa § 477 ods. 4 OBZ nie je podmienkou prechodu pohľadávky alebo prevzatia záväzku. Môže však mať dôsledky pre solučné plnenie dlžníka predávajúcemu, ktorý nebol informovaný o postúpení pohľadávky na kupujúceho. Kým dlžník nebol o postúpení informovaný, bude mať jeho plnenie predávajúcemu ako postupcovi solučné účinky.

64. Ust. § 530 OZ umožňuje postupcovi vymáhať pohľadávku vo svojom mene na účet postupníka, teda upravuje aktívnu legitimáciu postupcu pri vymáhaní postúpenej pohľadávky. Je to výnimka zo zásady, že pri zmene veriteľa následkom postúpenia pohľadávky stráca postupca oprávnenie vymáhať pohľadávku od dlžníka, pretože veriteľom pohľadávky sa stal postupník. Uvedené ustanovenie umožňuje postupcovi vymáhať postúpenú pohľadávku „vo svojom mene a na účet postupníka“, ak ho o to postupník požiada, a to len v prípade, že postupník súčasne nevymáha pohľadávku a je dlžníkovi je preukázaný súhlas postupníka s vymáhaním dlhu postupcom (rozsudok NS SR z 24.04.2001, sp. zn. 1 Cdo 73/2000). Ide o teda o osobitný prípad nepriameho zastúpenia. V tom prípade je postupca oprávnený podať žalobu, v ktorej požaduje, aby dlžník plnil priamo jemu, je oprávnený prijať plnenie od dlžníka a po prijatí plnenia od dlžníka je povinný odovzdať všetky získané úžitky postupníkovi, ak nie je dohodnuté inak.

65. V predmetnej právnej veci však žalobca dlžníkovi v konaní súhlas postupníka s vymáhaním dlhu postupcom jednoducho nepreukázal, navyše vôbec v priebehu konania ani len neuviedol skutkové tvrdenie, že predmetnú pohľadávku vymáha na účet postupníka Naša domová správa s. r. o. - t. j. kupujúceho časť podniku žalobcu týkajúcu sa správy bytových domov. Súd prvej inštancie sa preto takouto alternatívou nemal vôbec dôvod zaoberať.

66. Zároveň je uvedené skutkové tvrdenie žalobcu prednesené v odvolaní neprípustnou novotou v odvolacom konaní (§ 366 CSP), pretože žalobcovi nič nebránilo ho uplatniť už v konaní pred súdom prvej inštancie, najmä ak obrana žalovaného v prvoinštančnom konaní výslovne spočívala aj v námietke nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu.

67. V neposlednom rade je potrebné poukázať na to, že tvrdenie žalobcu, že pohľadávku vymáha na účet postupníka s jeho súhlasom, je v príkrom rozpore s jeho obranou v konaní založenou na tom, že predmetná pohľadávka nevznikla v súvislosti s prevádzkou tej časti podniku (správa bytových domov), ktorá bola na základe zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 01.01.2014 prevedená na obch. spol. Naša domová správa s. r. o. Skutkové tvrdenia žalobcu jednoducho o tom, že uplatnená pohľadávka žalobcu nesúvisela s prevádzkou predanej časti podniku, pretože malo ísť o jeho vlastné prostriedky týkajúce sa ostatného predmetu činnosti žalobcu, sa vylučuje s tvrdením žalobcu, že postúpenú pohľadávku, ktorá vznikla pri výkone správy bytových domov, vymáha vo vlastnom mene avšak na účet postupníka, kupujúceho Naša domová správa s. r. o., čím žalobca celkom spochybnil svoju obranu v konaní.

68. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, po vyčerpaní uplatnených odvolacích dôvodov žalobcu, odvolací súd uzavrel, že súd prvej inštancie dospel k správne skutkovému a právne záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore z dôvodu, že ním uplatnená pohľadávka, ktorá vznikla pri prevádzke časti podniku žalobcu týkajúcej sa správy bytových domov, prešla v zmysle § 477 ods. 1 OBZ na základe zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 01.01.2014 na kupujúceho Naša domová správa s. r. o., čím žalobca prestal byť nositeľom predmetného nároku z hľadiska hmotného práva, teda stratil aktívnu vecnú legitímáciu v predmetnom sporovom konaní. Vzhľadom na to odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie s použitím § 387 ods. 1 CSP vo výroku vo veci samej, ako aj v závislom výroku o trovách konania (odvolaním žiadnej zo strán osobitne nenapadnutým) ako vecne správny potvrdil.

69. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

70. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

71. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

72. O náhrade trov tohto odvolacieho konania, s použitím § 262 ods. 1 CSP v zmysle § 396 CSP, rozhodol odvolací súd ex offa podľa § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov tohto odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi. O výške náhrady trov odvolacieho konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

73. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

- 2 -

11Co/8/2023

11Co/8/2023-

2313233344

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).